

EUROPEJSKA REFORMA PRAWA AUTORSKIEGO ARTYKUŁ 13 - WYJAŚNIAMY

Najbardziej kontrowersyjnym pomysłem w całej trwającej [reformie prawa autorskiego](#) jest artykuł 13 – nakładający na platformy internetowe obowiązek zapobiegania naruszeniom prawa autorskiego. W dyskusji pojawia się coraz więcej nieudomówień, niepokoi nas, że merytoryczną wymianę opinii zastępują oskarżenia o manipulację. Europejski legislator nie stoi przed prostą decyzją, czy wprowadzić filtry i wynagrodzić twórców, lub ich nie wprowadzić i wzmocnić internetowych gigantów. Na szali są również prawa użytkowników, o których naszym zdaniem zapomniano w całym procesie.

Dlatego też publikujemy dzisiaj analizę artykułu 13 z propozycji Dyrektywy [zaakceptowanej przez Komisję Prawną](#) (JURI) Parlamentu Europejskiego. Wyjaśniamy, czym będą skutkowały poszczególne artykuły. [Jeśli mandat negocjacyjny JURI nie zostanie cofnięty](#), wersja ta będzie podstawą negocjacji pomiędzy Parlamentem Europejskim i Radą Unii Europejskiej, zanim ostateczny tekst zostanie przyjęty na posiedzeniu plenarnym najprawdopodobniej jeszcze w 2018.

Wcześniej już przygotowaliśmy [analizę](#) wszystkich czterech wariantów artykułu 13. Uważamy, że na temat przeciwdziałania naruszeniom prawa autorskiego należy rozmawiać, pamiętając jednak że w internecie nie ma łatwych rozwiązań, a najprościej ograniczyć prawa użytkowników. Dlatego mamy nadzieję, że Parlament Europejski zagłosuje za odebraniem JURI mandatu negocjacyjnego i będzie rozmawiał o prawie autorskim na posiedzeniu plenarnym – temat jest za ważny i zbyt kontrowersyjny, by kończyć dyskusję na poziomie komisji JURI.

Nie mam niestety jeszcze oficjalnego tłumaczenia przyjętego tekstu na język polski – dlatego przedstawiamy nasze własne. Na samym dole można znaleźć tekst angielski przyjęty przez JURI. Inspiracją i wsparciem merytorycznym przy tej analizie było EDRI – dziękujemy!

TEKST JURI	OZNACZA TO, ŻE....
ARTYKUŁ 2, USTĘP 1, PUNKT 4 C (NOWY) ORAZ 4 D (NOWY)	
Dostawca usług udostępniania treści online oznacza dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, którego jednym z głównych celów jest ogólne przechowywanie i udostępnianie dzieł chronionych prawami autorskimi lub innych chronionych produktów przesłanych przez jego użytkowników, które są optymalizowane przez usługę.	Wszystkie usługi hostingowe mają główny cel polegający na przechowywaniu oraz zapewnieniu dostępu do dzieł, które mogą lub nie mogą podlegać ochronie na mocy praw autorskich lub innych praw. W innym miejscu w tekście wyjaśniono, że dosłownie każda forma „optymalizacji” (np. uczynienie informacji wyszukiwalną) oznaczałaby, że dostawca jest objęty niniejszą dyrektywą.
Usługi działające w celach niekomercyjnych, takie jak encyklopedia internetowa oraz dostawcy usług online, w których zawartość jest przesyłana za zgodą wszystkich zainteresowanych właścicieli praw autorskich, takich jak repozytoria edukacyjne lub naukowe, nie powinny być uznawane za usługi dostawców udostępniania treści online w rozumieniu niniejszej Dyrektywy.	Definicja jest tak szeroka i nieprzewidywalna, że zapisano wąskie wyjątki, oparte na aktualnych modelach konkretnych usług (Wikipedia). Fakt, że obecnie istniejące usługi muszą być wyłączone w tekście Dyrektywy pokazuje jak bardzo przyszłe usługi są zagrożone.
Dostawcy usług przetwarzania w chmurze dla indywidualnych użytkowników, które nie zapewniają bezpośredniego publicznego dostępu, oprogramowanie typu <i>open source</i> rozwijane przez platformy oraz internetowe	„Indywidualne użycie” jest niejasne, ponieważ konta, z których może korzystać kilka osób, mogą wykraczać poza zakres zastosowania. Również tutaj występuje określony i, co ważne, niepoprawnie opracowany wyjątek dla konkretnej firmy (Github). Brak jasności definicji wyraźnie wskazuje na to, że konieczne było wyłączenie portali handlowych. Mimo to, np. Heroku – platforma do publikacji aplikacji mobilnych, prowadzona przez Salesforce.com, nadal może być objęta niniejszą Dyrektywą. Podobnie, jakakolwiek internetowa platforma rezerwacji, która

<p>portale handlowe, których główną działalnością jest sprzedaż detaliczna towarów fizycznych, nie powinni być uważani za dostawców usług udostępniania treści online w rozumieniu niniejszej Dyrektywy.</p>	<p>pozwała na przesyłanie zdjęć do recenzji utworzonych przez użytkowników, nadal będzie objęta niniejszą Dyrektywą. Istnieją tysiące (niszowych) platform, dużych i małych, które mają charakter komercyjny, nie zajmują się fizycznymi towarami i nadal wymagają udostępniania treści. Ekosystem online jest dużo bardziej wieloaspektowy niż pozwalają na to szeroko zakrojone zakresy niniejszego artykułu.</p>
ARTYKUŁ 13	
<p>Korzystanie z chronionej treści przez dostawców usług udostępniania treści online</p>	<p>„Korzystanie z treści przez dostawców usług udostępniania treści online” wyraźnie wskazuje, że chodzi o ich wykorzystywanie (a nie używanie przez ich użytkowników). W przypadku wykorzystania tych treści przez dostawców, to oni ponoszą za to bezpośrednią odpowiedzialność związaną z koniecznością wdrożenia surowych filtrów dla uniknięcia jakiegokolwiek ryzyka.</p>
<p>1a. Bez uszczerbku dla art. 3 (1) i (2) Dyrektywy 2001/29/WE, dostawcy usług udostępniania treści online wykonują akt publicznego udostępnienia</p>	<p>W praktyce oznacza to, że „dostawców usług udostępniania danych” należy uznawać za wydawców materiałów przesyłanych przez ich użytkowników, co potwierdza, że dostawca jest bezpośrednio odpowiedzialny za przesyłane przez użytkowników treści.</p>
<p>i zawierają uczciwe i odpowiednie umowy licencyjne z podmiotami uprawnionymi, chyba, że podmiot praw autorskich nie chce przyznać licencji lub licencje nie są dostępne.</p>	<p>Raczej niespotykane jest, aby prawodawca europejski wydawał prywatnym stronom instrukcje dotyczące ich prywatnych umów. Nie jest jasne, dla kogo środki powinny być „uczciwe” lub „proporcjonalne” – zwykle, należy je rozumieć jako sprawiedliwe i proporcjonalne dla obu stron umowy – usługodawcy i/lub posiadacza praw.</p>
<p>Umowy licencyjne zawierane przez dostawców usług udostępniania treści online z posiadaczami praw obejmują swoją treścią odpowiedzialność za dzieła przesłane przez użytkowników ich usług zgodnie z warunkami określonymi w umowie licencyjnej,</p>	<p>Jeżeli dostawca usług jest uważany za wydawcę przesyłanego materiału i jeżeli dostawca usług płaci za to, aby materiał ten był dostępny online oraz jeżeli dostawca zezwoli na to w swojej licencji, to wtedy ktoś byłby (nie byłby) odpowiedzialny za (umożliwienie) przesyłania treści ...</p>

<p>pod warunkiem, że użytkownicy ci nie działają w celach komercyjnych lub nie są właścicielem praw lub jego przedstawicielem.</p>	<p>... jeżeli nie działa w celach komercyjnych. Zwolnienie z odpowiedzialności nie obejmowałoby zatem użytkownika będącego nauczycielem w prywatnej szkole przesyłającego wideo z występu, które zawiera treści chronione prawami autorskimi. W takich okolicznościach, byłby on odpowiedzialny, nawet jeżeli dostępność treści została już opłacona. Podobnie, jeżeli właściciel praw autorskich opublikował treść w ramach licencji creative commons lub licencji na oprogramowanie typu open source (np. wideo w ramach licencji creative commons na Vimeo), w takich przypadkach użytkownicy nadal nie są wyłączeni z tego artykułu.</p>
<p>1. Dostawcy usług udostępniania treści online, o których mowa w ustępie 1a, we współpracy z właścicielami praw, podejmują odpowiednie i proporcjonalne działania w celu zapewnienia funkcjonowania umów licencyjnych zawieranych z posiadaczami praw do korzystania z ich utworów lub innego przedmiotu objętego tymi usługami.</p>	<p>Jest to pierwszy element filtrowania. Zapisany w tym przepisie cel, jest niemożliwy do osiągnięcia bez zapewnienia „haszów” identyfikacyjnych (lub innych danych identyfikacyjnych) dla treści chronionych prawami autorskimi, zgodnie z ContentID od Google. „Odpowiednie i proporcjonalne” sformułowanie nie ma znaczenia, ponieważ od żadnej ze stron (posiadacza praw i usługodawcy) nie oczekuje się na zgody na wdrożenie środków, które nie zostały uznane za odpowiednie lub proporcjonalne. Nie ma jasności co do tego, do kogo lub do czego środki te mają być odpowiednie lub proporcjonalne. Z pewnością, wydaje się bardzo mało prawdopodobne, aby strony trzecie, które nie są stronami umowy (użytkownicy), zostały objęte takim sformułowaniem.</p>
<p>W przypadku braku umów licencyjnych z posiadaczami praw, dostawcy usług udostępniania treści online, we współpracy z właścicielami praw, podejmują odpowiednie i proporcjonalne środki prowadzące do braku dostępności utworów chronionych prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi lub innego przedmiotu objętego tymi usługami, podczas gdy utwory nienaruszające praw</p>	<p>Jest to drugi element filtrowania nakładanego na praktycznie wszystkie usługi internetowe. Dostawcy, którzy nie posiadają umowy licencyjnej, nie mogą spełnić tego obowiązku bez wdrożenia filtrów, a ci, którzy mają licencje, muszą implementować filtry dla monitorowania wykorzystywania licencjonowanej treści. Odniesienie do „odpowiedniego i proporcjonalnego” rozwiązania nie ma szczególnego znaczenia w odniesieniu do sposobu, w jaki prywatne firmy zarządzają swoimi usługami. Dostawca nie ma obowiązku (jak wynika z powyższych „warunków”) do obsługi dowolnej treści, tak więc ostatnie słowa („pozostają dostępne”) ustępu nie mają żadnego znaczenia prawnego.</p>

<p>autorskich i inne przedmioty pozostają dostępne.</p>	
<p>1a. Państwa członkowskie zapewniają, że dostawcy usług udostępniania treści online, o których mowa w poprzednich akapitach, stosują ww. środki w oparciu o odpowiednie informacje dostarczone przez właścicieli praw autorskich.</p>	<p>„Odpowiednie informacje dostarczone przez właścicieli praw autorskich” odnoszą się do wszystkich zamiarów i celów dla plików identyfikacyjnych („haszy”), które właściciele praw mogą dostarczać usługodawcom dla zapewnienia funkcjonowania filtrów.</p> <p>Posiadacze praw mogliby również swobodnie „identyfikować” treści w niestandardowym formacie, pozostawiając dostawcy obowiązek zapłaty za przeniesienie (transfer) plików do odpowiedniego formatu.</p>
<p>Dostawcy usług udostępniania treści online są transparentni wobec właścicieli praw autorskich i informują właścicieli praw o zastosowanych działaniach, ich wdrażaniu, a także (w stosownych przypadkach) okresowo składają sprawozdanie z wykorzystania utworów i innych kwestii z tym związanych.</p>	<p>Ponieważ technologia filtrowania jest niedoskonała i wciąż ewoluuje, tekst ten nakłada na dostawcę usług obowiązek dostarczania danych na temat tego, jak działają poszczególne filtry tekstu, obrazu, dźwięku, audiowizualne i inne filtry, które zostały zaimplementowane, a także statystyk dotyczących treści udostępnianych przez ich użytkowników. Można przewidzieć, że w praktyce pozwoli to właścicielom praw na nieustanne zmuszanie dostawców usług do inwestowania w coraz bardziej inwazyjne filtry.</p>
<p>1b. Państwa członkowskie zapewniają, że wdrożenie takich środków jest proporcjonalne i znajdują równowagę pomiędzy prawami podstawowymi użytkowników i właścicieli praw. Dodatkowo, powinny one, zgodnie z art. 15 Dyrektywy 2000/31/WE, w stosownych przypadkach, nie nakładać na dostawców usług udostępniania treści online ogólnego obowiązku polegającego na monitorowaniu informacji, które przekazują.</p>	<p>Raczej dziwne jest, aby prawodawca europejski wydawał prywatnym stronom instrukcje dotyczące ich prywatnych umów. Nie jest jasne, dla kogo środki powinny być „proporcjonalne” i „znajdować równowagę”. Ponieważ odnosi się to do umów między posiadaczami praw i dostawcami usług, logicznie więc odnosi się to do nich, a nie do użytkowników. Termin „w stosownych przypadkach” dodaje tylko więcej niepewności prawnej. Artykuł 15 Dyrektywy 2000/31/WE ma zastosowanie do państw członkowskich nakładających obowiązki na usługodawców, podczas gdy tekst ten odnosi się do porozumień pomiędzy podmiotami prywatnymi. Logicznie rzecz biorąc, oznacza to, że art. 15 Dyrektywy 2000/31/WE nigdy nie ma zastosowania.</p>

<p>2. Aby zapobiec nadużyciom lub ograniczeniom w korzystaniu z wyjątków oraz ograniczeń prawa autorskiego, państwa członkowskie zapewniają, że dostawcy usług, o których mowa w ust. 1, wprowadzają efektywne i sprawne mechanizmy skarg i odwołań, które są dostępne dla użytkowników w przypadku sporów dotyczących stosowania środków wskazanych w ust. 1.</p>	<p>Przepis ten oznacza, że jeżeli dostawca usług odfiltrowuje zawartość i przyznaje, że działanie to było spowodowane filtrem, a także, że filtr ten został zainstalowany zgodnie z jedną z wielu umów licencyjnych, wówczas musiałby zaoferować skorzystanie z mechanizmu skarg i odwołania.</p> <p>Jeżeli dostawca po prostu stwierdzi, że filtrowana treść charakteryzowała się naruszeniem warunków korzystania z usług (zgodnie z „warunkami” wskazanymi powyżej), to nie występowałby obowiązek dostarczania jakichkolwiek systemów skarg i dochodzenia roszczeń – co oznacza, że nie będzie znaczącej ochrony przed nadużyciami czynionymi zarówno przez dostawcę usług, posiadacza prawa, jak i przez oba te podmioty.</p>
<p>Każda skarga wniesiona w ramach takich mechanizmów będzie rozpatrywana bez zbędnej zwłoki. Posiadacze praw powinni rozsądnie uzasadniać swoje decyzje w celu uniknięcia arbitralnego odrzucania skarg.</p>	<p>Oczekuje się, że dostawca usług usunie treści na podstawie informacji uzyskanych od właścicieli praw autorskich, a następnie będzie zarządzał skargami dotyczącymi decyzji podjętych przez posiadaczy praw, którzy nie ponoszą żadnej prawnej odpowiedzialności za usunięcie treści legalnych. Nie jest również jasne komu posiadacz praw autorskich powinien uzasadnić kwestionowany wniosek o usunięcie. Czy podmiotem tym powinien być użytkownik, czy też dostawca usług?</p>
<p>Ponadto, zgodnie z Dyrektywą 95/46/WE, Dyrektywą 2002/58/WE oraz Ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych, środki, o których mowa w ust. 1, nie powinny wymagać identyfikacji poszczególnych użytkowników i przetwarzania ich danych osobowych.</p>	<p>Mechanizm dochodzenia roszczeń nie zadziała, jeżeli użytkownicy nie są zidentyfikowani. W jaki sposób dostawca usług może zająć się skargą dotyczącą treści zablokowanych po przesłaniu ich przez użytkownika, jeżeli dostawca usług nie może zidentyfikować użytkownika, który przesłał zawartość w pierwszej kolejności?</p>
<p>Państwa członkowskie zapewniają również, że w ramach stosowania środków, o których mowa powyżej, użytkownicy mają dostęp do sądu lub innego właściwego organu sądowego w celu</p>	<p>Biorąc pod uwagę fakt, że w większości przypadków dostawcy usług online będą blokować treści w oparciu o rzekome naruszenie warunków korzystania z platform, zabezpieczenie to prawdopodobnie nie będzie miało rzeczywistego znaczenia w praktyce.</p>

<p>dochodzenia możliwości korzystania z wyjątku od reguły lub ograniczenia w stosunku do przepisów prawa autorskiego.</p>	
<p>3. Państwa członkowskie ułatwiają, w stosownych przypadkach, współpracę pomiędzy dostawcami usług udostępniania treści online, użytkownikami oraz posiadaczami praw poprzez dialog z zainteresowanymi stronami w celu określenia najlepszych praktyk w zakresie wdrażania środków, o których mowa w ust. 1 w sposób proporcjonalny i skuteczny, biorąc pod uwagę, między innymi, charakter usług, dostępność technologii i ich efektywność w świetle rozwoju technologicznego.</p>	<p>Użytkownicy mieliby prawo do prowadzenia rozmów z właścicielami praw autorskich i dostawcami usług o wymaganym filtrowaniu. Co to może oznaczać w praktyce?</p>
<p>UZASADNIENIE MOTYWU 38</p>	
<p>Dostawcy usług udostępniania treści online dokonują aktu publicznego udostępniania i dlatego ponoszą oni odpowiedzialność za treść przekazanych informacji. W konsekwencji, powinni oni zawierać uczciwe i odpowiednie umowy licencyjne z właścicielami praw autorskich. W związku z tym, nie mogą oni korzystać ze zwolnienia z odpowiedzialności przewidzianego w art. 14</p>	<p>Logika sprzeczna z głównym artykułem, gdzie dostawcy usług udostępniania treści online (usługi hostingowe oraz media społecznościowe) są faktycznie wydawcami treści ich użytkowników i dlatego też ponoszą oni bezpośrednią odpowiedzialność za jakiegokolwiek naruszenia.</p>

Dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.	
Posiadacz praw nie powinien być zobowiązany do zawierania umów licencyjnych.	Oznacza to, że „negocjowanie” jakichkolwiek umów licencyjnych odbywa się pomiędzy dostawcą usług, który musi uzgodnić umowę (lub narzucić wysoce skuteczne filtry, które obecnie nie istnieją i jest mało prawdopodobne, aby kiedykolwiek istniały, a jeszcze mniej prawdopodobne jest, aby taki filtr rozpoznawał różne, uzasadnione wyjątki i ograniczenia w zakresie praw autorskich przewidziane w prawie krajowym) oraz właścicielem praw autorskich, który ma swobodę w zawarciu umowy. Oznacza to, że prawo tworzy niemożliwą barierę prawną dla osiągnięcia zrównoważonych porozumień.
W odniesieniu do art. 14 Dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, konieczne jest sprawdzenie czy dostawca usług odgrywa aktywną rolę, w tym poprzez optymalizację prezentacji przesłanych dzieł lub przedmiotu lub ich promowanie, niezależnie od rodzaju zastosowanych środków.	Stwierdziwszy, że istotne przedsięwzięcia nie są objęte art. 14 Dyrektywy 2000/31/WE, tekst objaśnia zamysł przepisu. Zasadniczo, tekst mówi, że jakakolwiek interwencja (np. w celu wyszukiwania treści) wyklucza ochronę dostawcy przed odpowiedzialnością. W dość nietypowym – i prawnie wątpliwym – posunięciu, tekst instruuje sędziów, aby nie postępowali zdroworozsądkowo, twierdząc, że jakakolwiek optymalizacja danego rodzaju stanowiłaby „aktywne” przetwarzanie treści, co oznaczałoby znajomość jej statusu ochrony prawnej.
Zawierane umowy licencyjne powinny również obejmować, w takim samym stopniu i zakresie, odpowiedzialność użytkowników w przypadku działania w charakterze niekomercyjnym.	Jeżeli dostawca usług otrzymał zapłatę za korzystanie z określonych treści w swojej usłudze, użytkownik nie popełnia naruszenia (czy na pewno?). Jednakże, nawet jeśli dostawca zapłaciłby opłatę licencyjną za dostęp do treści, to na przykład, nauczyciel w szkole prywatnej (działający w celach komercyjnych) nadal ponosiłby odpowiedzialność za naruszenie, w przypadku przesyłania treści chronionych prawami autorskimi. Ponadto, nie uwzględnia to dostępności szeroko licencjonowanych dzieł, takich jak licencje creative commons lub licencje oprogramowania typu open source.
W celu zapewnienia funkcjonowania każdej umowy licencyjnej, dostawcy usług udostępniania treści online powinni podjąć odpowiednie i proporcjonalne	Chociaż poprawki Parlamentu mają skutek polegający na odrzuceniu całego znaczenia tego zdania, ich celem jest wyraźne odesłanie do filtrowania.

<p>środki dla zapewnienia ochrony utworów lub innych przedmiotów dodanych przez użytkowników, po przez wdrażanie skutecznych technologii.</p>	
<p>Obowiązek ten powinien mieć również zastosowanie, gdy dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego kwalifikują się do zwolnienia z odpowiedzialności zgodnie z art. 14 Dyrektywy 2000/31/WE.</p>	<p>Filtry powinny być również implementowane przez dostawców usług hostingowych, których nie regulują odmienne przepisy.</p>
<p>W przypadku braku umów z posiadaczami praw autorskich, można również oczekiwać od dostawców usług udostępniających treści online podejmowanie odpowiednich i proporcjonalnych środków prowadzących do braku dostępności dzieł chronionych prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi lub innych przedmiotów w ramach tych usług.</p>	<p>Dostawcy, którzy nie mają umowy licencyjnej, powinni wdrożyć filtry. Chociaż zdanie to może być rozumiane jako odniesienie do „zgłoszenia i usuwania”, zdanie dwa wiersze niżej usuwa tę niejednoznaczność. Odniesienie do „odpowiednich i proporcjonalnych” nie ma szczególnego znaczenia w związku z porozumieniami zawieranymi między podmiotami prywatnymi.</p>
<p>Ci dostawcy usług są ważnymi dystrybutorami treści, co wpływa na wykorzystanie treści chronionych prawem autorskim.</p>	<p>Tego rodzaju niejasna redakcja jest cechą charakterystyczną złego prawodawstwa...</p>
<p>Tacy dostawcy usług powinni podjąć odpowiednie i proporcjonalne środki w celu zapewnienia niedostępności dzieł lub innych przedmiotów zidentyfikowanych przez posiadaczy praw.</p>	<p>Dotyczy to dostarczania identyfikatorów zawartości („file hash”), których dostawcy mogliby używać wraz z filtrami.</p>

<p>Środki te nie powinny jednak prowadzić do braku dostępności do dzieł nienaruszających praw autorskich lub innych przedmiotów przesyłanych przez użytkowników.</p>	<p>Ten cel z praktycznego punktu widzenia jest całkowicie niewykonalny.</p>
<p>UZASADNIENIE MOTYWU 39</p>	
<p>Współpraca pomiędzy dostawcami usług udostępniania treści online i właścicielami praw autorskich jest niezbędna dla funkcjonowania niniejszych środków.</p>	<p>Jest to pierwszy element filtrowania. Celem jest tutaj określenie identyfikacyjnych „danych zbędnych” („hashes”) dla treści chronionych prawami autorskimi, zgodnie z ContentID od Google.</p>
<p>W szczególności, właściciele praw autorskich powinni dostarczać dostawcom usług odpowiednie informacje, aby umożliwić im identyfikację treści podczas stosowania niniejszych środków.</p>	<p>Jako że „zgłaszanie i usuwanie” jest od dawna częścią prawa UE, zapis ten musi oznaczać coś dodatkowego. Wzmacnia to poprzednie paragrafy i może w najlepszym razie oznaczać dostarczanie identyfikacyjnych „danych” („hashes”) dla treści chronionych prawami autorskimi, zgodnie z ContentID od Google lub, co gorsze, po prostu katalog plików, przy czym dostawca usług płaci za przekształcenie zawartości w pliki „hash” niezbędne do uruchomienia filtru.</p>
<p>Dostawcy usług powinni zachować transparencję wobec właścicieli praw autorskich w odniesieniu do wdrożonych środków, aby umożliwić ocenę ich stosowalności.</p>	<p>Ponieważ technologia filtrowania jest niedoskonała i ciągle ewoluuje, nakłada to na dostawców usług obowiązek dostarczania danych dotyczących działania konkretnych filtrów tekstowych, graficznych, audio, audiowizualnych i innych, które zostały implementowane. Pozwoliłoby to posiadaczom praw do nieustannego zmuszania dostawców usług do inwestowania w coraz do bardziej inwazyjne filtry.</p>
<p>Oceniając proporcjonalność i skuteczność wdrożonych środków, należy odpowiednio uwzględnić uwarunkowania technologiczne i ograniczenia, a także ilość lub rodzaj dzieł lub innych elementów przesyłanych przez użytkowników usług.</p>	<p>Oznacza to, że każdy dostawca usług (niezależnie od jego wielkości) musiałby stale dokonywać oceny takich kwestii, jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ilość treści przesyłanych przez użytkowników (czyli monitorowanie swoich użytkowników). b) różne formaty plików (tekstowe, wideo, itp.), które są przesyłane. c) skuteczność technologii filtrowania dostępnych obecnie na rynku.

<p>Zgodnie z art. 15 Dyrektywy 2000/31/WE, tam, gdzie ma on zastosowanie, wdrażanie środków przez dostawców usług nie powinno się wiązać z ogólnym obowiązkiem monitorowania i powinno ograniczać się do zapewnienia niedostępności nieautoryzowanego korzystania z konkretnych i należycie zgłoszonych utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną.</p>	<p>Artykuł 15 Dyrektywy 2000/31/WE zabrania państwom członkowskim UE nakładania (a) ogólnego obowiązku monitorowania i (b) obowiązku poszukiwania faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność. Uzgodnione sformułowanie jest niepokojące z dwóch perspektyw:</p> <p>a) logiczne rzecz ujmując umowa między stronami prywatnymi zawsze będzie zgodna z prawem, które dotyczy tylko administracji. Wygląda to jak zabezpieczenie, ale nie ma żadnego znaczenia prawnego.</p> <p>b) Po co wymieniać jedno z ograniczeń (ogólny monitoring) a nie inne (szukanie faktów lub okoliczności wskazujących na nielegalną działalność)?</p>
<p>Podczas wdrażania niniejszych środków, dostawcy usług muszą również zachować równowagę pomiędzy prawami użytkowników i podmiotów uprawnionych zgodnie z Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej.</p>	<p>Dostawcy usług nie podlegają Karcie, więc zdanie to nie ma żadnego znaczenia prawnego.</p>
<p>Zastosowane środki nie powinny wymagać identyfikacji poszczególnych użytkowników przesyłających treści i nie powinny one obejmować przetwarzania danych dotyczących poszczególnych użytkowników, zgodnie z Dyrektywą 95/46/WE oraz Dyrektywą 2002/58/WE.</p>	<p>Trudno sobie wyobrazić, że mechanizm odwoławczy może być zaprojektowany w sposób uniemożliwiający identyfikację użytkownika wnoszącego skargę. Jeżeli nie ma indywidualnie identyfikowalnych danych dot. filtrowania, które miało miejsce, użytkownik nie będzie w stanie określić, jakie treści zostały przefiltrowane. W każdym przypadku, dostawcy usuną treści na podstawie „warunków”, a nie tych przepisów – co oznacza, że takie „zabezpieczenia” nie będą miały żadnego znaczenia.</p>
<p>Ponieważ środki wdrożone przez dostawców usług</p>	<p>Przepis ten oznacza, że jeżeli dostawca usług odfiltruje treść i przyzna, że było to spowodowane filtrem oraz że filtr został</p>

<p>udostępniania treści online w ramach stosowania niniejszej Dyrektywy mogą mieć negatywny lub nieproporcjonalny wpływ na legalne treści przesyłane lub wyświetlane przez użytkowników, w szczególności w przypadku, gdy przedmiotowa treść objęta jest wyjątkiem lub ograniczeniem, dostawcy usług udostępniania treści online powinni być zobowiązani do oferowania mechanizmu skarg, z korzyścią dla użytkowników, których treści zostały dotknięte przez środki.</p>	<p>zainstalowany z powodu jednej z wielu umów licencyjnych, wówczas musiałby oferować mechanizm skarg. Z drugiej strony, jeżeli dostawca po prostu twierdzi, że filtrowana treść stanowiła naruszenie warunków korzystania z usług, nie powstałyby po jego stronie żadne zobowiązania.</p>
<p>Taki mechanizm powinien umożliwić użytkownikowi upewnienie się, dlaczego dane treści zostały objęte środkami i uwzględnić podstawowe informacje na temat odpowiednich wyjątków i ograniczeń, które mają zastosowanie.</p>	<p>Wyjątki i ograniczenia nie są zharmonizowane w Europie i nawet eksperci poproszeni przez EUIPO nie mogą udzielić konkretnych odpowiedzi na temat konkretnych zastosowań treści chronionych prawem autorskim. (https://euiipo.europa.eu/ohimportal/en/web/observatory/faqs-on-copyright). Nie ma pewności, jak algorytm będzie w stanie to zrobić lepiej niż eksperci od praw autorskich...</p>
<p>Powinien on określać minimalne standardy dotyczące skarg w celu zapewnienia, aby właściciele praw autorskich otrzymują wystarczające informacje do oceny i reakcji na skargi.</p>	<p>Posiadacze praw autorskich mają pełne prawo (do zwrócenia się o usunięcie treści) i nie ponoszą żadnej odpowiedzialności (nawet jeżeli 100% skarg dot. praw autorskich jest nieprawidłowych, to nie są oni odpowiedzialni za składanie nieprawdziwych wniosków). Nie mają również obowiązku szybkiego reagowania na skargi (choć dostawcy usług mieliby takie obowiązki, gdyby zdecydowali się na skomplikowaną opcję stwierdzenia, że filtrowanie zostało przeprowadzone zgodnie z prawem, a nie z „warunkami”).</p>
<p>Właściciele praw autorskich lub ich przedstawiciele powinni odpowiadać na wszelkie otrzymane skargi w rozsądnym terminie.</p>	<p>„Odpowiadanie” nie jest kompleksową odpowiedzią. Działanie korygujące (ponowne opublikowanie treści) nie stanowi rekompensaty. Całe kanały YouTube są często zawieszane w oparciu o nieprawidłowe skargi i nie istnieją znaczące</p>

Platformy lub zaufana strona trzecia odpowiedzialna za mechanizm odwoławczy powinny podjąć działania naprawcze bez zbędnej zwłoki, gdy podjęte środki okażą się nieuzasadnione.	odszkodowania dla poszkodowanych. Nic w tym tekście nie zmieni tego stanu.
---	--

TEKST ANGIELSKI

Article 2, paragraph 1, points 4 c (new) and 4 d (new)

(4a) ‘online content sharing service provider’ means a provider of an information society service one of the main purposes of which is to store and give access to the public to copyright protected works or other protected subject-matter uploaded by its users, which the service optimises.

Services acting in a non-commercial purpose capacity such as online encyclopaedia, and providers of online services where the content is uploaded with the authorisation of all concerned rightholders, such as educational or scientific repositories, should not be considered online content sharing service providers within the meaning of this Directive. Providers of cloud services for individual use which do not provide direct access to the public, open source software developing platforms, and online market places whose main activity is online retail of physical goods, should not be considered online content sharing service providers within the meaning of this Directive.

(4b) ‘information society service’ means a service within the meaning of Article 1(1)(b) of Directive (EU) 2015/1535 of the European Parliament and of the Council.

Article 13

Use of protected content by **online content sharing service providers**

1a. Without prejudice of Art. 3 (1) and (2) of the Directive 2001/29/EC online content sharing service providers perform an act of communication to the public and shall conclude fair and appropriate licensing agreements with rightholders, unless the rightholder does not wish to

grant a license or licenses are not available.–Licensing agreements concluded by the online content sharing service providers with rights holders shall cover the liability for works uploaded by the users of their services in line with terms and conditions set out in the licensing agreement, provided that these users do not act for commercial purposes or are not the rightholder or his representative.

*1. Online content sharing service providers referred to in paragraph -1a shall, in cooperation with rightholders, take **appropriate and proportionate** measures to ensure the functioning of **licensing** agreements **where** concluded with rightholders for the use of their works or other subject-matter **on those services**.*

*In the absence of licensing agreements with rightholders online content sharing service providers shall take, in cooperation with rightholders, **appropriate and proportionate** measures leading to the non-availability of copyright or related-right infringing works or other subject-matter on those services, while non-infringing works and other subject matter shall remain available.*

1a. Member States shall ensure that the online content sharing service providers referred to in the previous sub-paragraphs shall apply the above mentioned measures based on the relevant information provided by rightholders.

The online content sharing service providers shall be transparent towards rightholders and shall inform rightholders of the measures employed, their implementation, as well as when relevant, shall periodically report on the use of the works and other subject-matter.

*1.b Members States shall ensure that the implementation of such measures shall be **proportionate** and strike a balance between the fundamental rights of users and rightholders and shall in accordance with Article 15 of Directive 2000/31/EC, where applicable not impose a general obligation on online content sharing service providers to monitor the information which they transmit or store.*

*2. To prevent misuses or limitations in the exercise of exceptions and limitations to copyright law, Member States shall ensure that the service providers referred to in paragraph 1 put in place **effective and expeditious** complaints and redress mechanisms that are available to users in case of disputes over the application of the measures referred to in paragraph 1. **Any complaint filed under such mechanisms shall be processed without undue delay. The rightholders should reasonably justify their decisions to avoid arbitrary dismissal of complaints.***

Moreover, in accordance with Directive 95/46/EC, Directive 2002/58/EC and the General Data Protection Regulation, the measures referred to in paragraph 1 should not require the identification of individual users and the processing of their personal data.

Member States shall also ensure that, in the context of the application of the measures referred to above, users have access to a court or other relevant judicial authority to assert

the use of an exception or limitation to copyright rules.

3. Member States shall facilitate, where appropriate, the cooperation between the **online content sharing service providers** ~~information society service providers~~, **users** and rightholders through stakeholder dialogues to define best practices **for the implementation of the measures referred to in paragraph 1 in a manner that is proportionate and efficient**, taking into account, among others, the nature of the services, the availability of technologies and their effectiveness in light of technological developments.

Recital 38

Online content sharing service providers perform an act of communication to the public and therefore are responsible for their content. As a consequence, they should conclude fair and appropriate licensing agreements with rightholders. Therefore they cannot benefit from the liability exemption provided for in Article 14 of Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council.

The rightholder should not be obliged to conclude licensing agreements.

In respect of Article 14 **of the Directive 2000/31/EC of the European Parliament and of the Council**, it is necessary to verify whether the service provider plays an active role, including by optimising the presentation of the uploaded works or subject-matter or promoting them, irrespective of the nature of the means used therefore.

Where licensing agreements are concluded, these should also cover, to the same extent and scope the liability of the users when they are acting in a non-commercial capacity.

In order to ensure the functioning of any licensing agreement, **online content sharing service** providers should take appropriate and proportionate measures to ensure **the** protection of works or other subject-matter **uploaded by their users**, such as implementing effective technologies. This obligation should also apply when the information society service providers are eligible for the liability exemption provided in Article 14 of Directive 2000/31/EC.

In the absence of agreements with the rightholders it is also reasonable to expect from online content sharing service providers to take appropriate and proportionate measures leading to the non-availability of copyright or related-right infringing works or other subject matter on those services. These service providers are important content distributors, thereby impacting on the exploitation of copyright-protected content. Such service providers should take appropriate and proportionate measures to ensure the non-availability of works or other subject matter as identified by right holders. These measures should however not lead to the non-availability of non-infringing works or other subject matter uploaded by users.

Recital 39

Cooperation between **online content sharing service providers** and rightholders is essential for the functioning of **the measures**. **In particular**, rightholders should provide the **relevant information to the services** to allow **them** to identify their content **when applying the measures**. **The service providers** should be transparent towards rightholders with regard to the deployed **measures**, to allow the assessment of their appropriateness. **When assessing the proportionality and effectiveness of the measures implemented, technological constraints and limitations as well as the amount or the type of works or other subject matter uploaded by the users of the services should be taken into due consideration.**

In accordance with Article 15 of Directive 2000/31/EC, where applicable, the implementation of measures by service providers should not consist in a general monitoring obligation and should be limited to ensuring the non-availability of unauthorised uses on their services of specific and duly notified copyright protected works or other subject-matter.

When implementing such measures, the service providers shall also strike a balance between the rights of users and those of the rightholders under the Charter of Fundamental Rights of the European Union. The measures applied should not require the identification of individual users that upload content and should not involve the processing of data relating to individual users, in accordance with Directive 95/46/EC and Directive 2002/58/EC.

Since the measures deployed by online content sharing service providers in application of this Directive could have a negative or disproportionate effect on legitimate content that is uploaded or displayed by users, in particular where the concerned content is covered by an exception or limitation, online content sharing service providers should be required to offer a complaints mechanism for the benefit of users whose content has been affected by the measures. Such a mechanism should enable the user to ascertain why the content concerned has been subject to measures and include basic information on the relevant exceptions and limitations applicable. It should prescribe minimum standards for complaints to ensure that rightholders are given sufficient information to assess and respond to complaints.

Rightholders or a representative should reply to any complaints received within a reasonable amount of time. The platforms or a trusted third party responsible for the redress mechanism should take corrective action without undue delay where measures prove to be unjustified.